

[Statsministeren.]

men at det er Landets og Folkets Velfærd, der maa ligge Hærens Befalingsmænd paa Sinde, og jeg tænker da for øvrigt, det samme gælder for Flaadens. Det gamle Højre har ganske sikkert adskilligt mere end vi og andre Antimilitarister skadet Hæren og Flaaden. Det var særdeles ilde, at *et* politisk Parti hævdede og tilkendegav, at Hæren stod i et særegent Forhold just til dette Parti. Befolkningens Tillid forsvandt eller forvandlede til Fjendskab, her i Landet maaske adskilligt mere end andre Steder i Verden. Og det er maaske just saadanne Tanker, der har beskæftiget Generalen i den Udtalelse, han har fremsat overfor et Blad, en Udtalelse, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen ønskede tydeliggjort. Generalen har ønsket at udtrykke, at det, han tilstræber, er en human Fremfærd overfor Mandskabet og en loyal Holdning i alle Forhold, og derved venter han, at der vil udvikles en Følelse af Solidaritet mellem Befolkningen og Hæren, som vil være til fælles Fordel; og han har ogsaa oplyst, at han i denne Forbindelse, saaledes som han ogsaa har givet det Udtryk, har beskæftiget sig med Tanker om en Kombination af militær og almindennende Uddannelse, formodentlig noget i Retning af den Uddannelse, som kendes fra Landstørmens Dage.

Det ærede Medlem Hr. Hans Niensens Forespørgsel — hvorpaa der nu er givet den Oplysning, jeg kan give — synes jeg har fremkaldt en ret urimelig Opmærksomhed. Der er nemlig ærligt talt ikke noget nyt i det hele. Disse Tanker om Ungdomsopdragelse og -uddannelse kunde jo engang være blevet til Virkelighed her i Landet, hvis man havde villet, men Venstre og Konservative slog dem ned med Bram og Brask.

Det er 25 Aar siden, at mit Parti førte dem frem i den offentlige Debat; men da var der ikke Ende paa Grinet, som udgik fra Venstre og de Konservative over, at vi tænkte os Ungdommen opdraget fysisk og paa forskellig anden Maade. Ja, jeg og mange andre har naturligvis siden nu og da tænkt over denne Ungdomsopdragelse, som nu er gaaet ud af Programmet, og jeg skal ikke benægte, at Tanken igen kan opstaa. Men jeg maa tilstaa, at jeg har ingen Tro paa, at den har Betingelser for at slaa igennem nu. Da Sagen er rejst, vil jeg naturligvis gerne betragte mulige Planer; men der kan selvfølgelig ikke være Tale om nyt Forsøg paa yderligere Militarisering af Befolkningen. Kan der findes

nogen Form for Problemets Løsning, maa det nok være det civile Element, der bliver i Overvægt; men jeg tror ærlig talt ikke saa meget paa, at der kan blive Realitet paa den Vej i Øjeblikket, i hvert Fald ikke under de nuværende politiske Forhold; jeg kender jo Venstres og de Konservatives reelle Sans for en saadan Ungdomsopdragelse, hvis Sagen virkelig skulde komme til at foreligge.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen spurgte saa om de militære frivillige Korps, idet han meget rigtig gav Udtryk for den Anskuelse, at Medlemmer af saadanne Korps absolut maa være under kyndige og uddannede Befalingsmænds Opsigt og Ledelse. Jeg kan paa den Anledning, det ærede Medlem her giver, benytte Lejligheden til ogsaa at oplyse, hvad der i en Forespørgsel fra de to kommunistiske Medlemmer er spurgt om.

Principalt mener jeg, at man ikke burde have nogen Art af private militære Korps. Men det Forslag, vi har fremsat, og som indeholdt Forbud imod saadanne Korps, er forkastet af det nuværende Lands-ting. Korpsene bestaar altsaa, og de er for længst anerkendt, de er lovlige, ligesom Forholdet med Hensyn til Besiddelse af Vaaben er bragt i Orden i svundne Tider. I Hærlovens § 91 er det forudsat, at saadanne Korps kan indordnes under Hæren, og at der kan anvises dem en vis Tjeneste under bestemte Forhold. Denne Tilknytning forudsættes etableret ved Overenskomst, og den hidtil gældende Overenskomst var opsagt. Man havde saa Valget mellem at slutte en ny Overenskomst eller at have Korpsene bestaaende uden Forbindelse med Hæren som rent private, militære Institutioner. Dette sidste maa jeg tilstaa at jeg ikke kunde anse for betryggende, og deri er Begrundelsen, som man spørger efter, Begrundelsen for, at der sluttedes en ny Overenskomst. Gennem en Overenskomst har Hærledelsen og Ministeriet Kontrol med disse Korps og træffer Afgørelse i alle Henseender om deres Anvendelse i paakommende Tilfælde. Jeg tilføjer, at ved Siden af Korpsene, som man oftest taler om, findes der jo en Institution, der hedder Skytteforeningerne, og som ligeledes fra gammel Tid har Til-ladelse til at besidde Vaaben; nu er der jo for saa vidt tilvejebragt Ligestilling mellem Skytteforeningerne, som jeg ikke har hørt noget Angreb paa, og Korpsene med Hensyn til Besiddelse af visse Arter af Vaaben.

Til det ærede Medlem Hr. Hans Niel-